

NOVINY ODBOROVÉHO SVAZU NOS

Ročník 57

Praha
29. října 2012

STÁTNÍCH ORGÁNŮ A ORGANIZACÍ

Informace vedení OS státních orgánů a organizací

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

od poslední informace o zásadních otázkách, které řeší náš OS ve spolupráci se sekcemi, zveřejněné v NOS č. 14 v září 2012, došlo k dalším zásadním jednáním.

Dne 24. 9. 2012 proběhlo zasedání Rady hospodářské a sociální dohody (tripartita). Předmětem jednání byl návrh státního rozpočtu na rok 2013. Návrh státního rozpočtu vycházel ze střednědobého výhledu Ministerstva financí ČR do roku 2014, tzn. další úsporná opatření, zejména na výdajové stránce rozpočtu. Náš OS v rámci připomínek poukázal zejména na „devastující“ dopady v oblasti rozpočtové a příspěvkové sféry, a to především v oblasti propadu reálných mezd a značné nejistotě v oblasti zaměstnanosti, související s redukcí počtu zaměstnanců. Ze strany zástupců vlády byly připomínky odborů vzaty na vědomí, bez konkrétní odpovědi na vnesené zásadní připomínky. Ze strany zaměstnavatelských svazů (zejména svazu průmyslu) byl návrh rozpočtu, předložený vládou, přijat kladně. Zásadní připomínkou bylo, že je málo prorůstový a nastartované úspory na výdajové stránce rozpočtu jsou nedostatečné, zejména v oblasti výdajů na rozpočtovou sféru. Tím se stanovisko zaměstnavatelů dostalo do zásadního rozporu se stanoviskem odborů. Stanovisko ČMKOS, zahrnující i stanovisko našeho OS bylo zveřejněno na web stránce OS.

Jednání, která probíhala v letních měsících s MPSV ČR byla v současné době přerušena (týká se zejména nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění

pozdějších předpisů), vzhledem k situaci na MPSV ČR. Další jednání budou následovat bezprostředně po jmenování nového vedení rezortu.

Ve dnech 4. a 5. října se konala v Praze konference zástupců evropských zaměstnavatelů a zaměstnanců státní správy pod názvem „Zlepšování obrazu úředních správních úřadů v Evropě“. Informace k této konferenci byly zveřejněny v NOS č. 16, vydaném dne 15. října 2012.

Ve dnech 15. a 16. října se konala rovněž v Praze konference na téma „Budoucnost pracovníků“, která se zabývala popisem kvalitních pracovních pozic, moderních a udržitelných pracovních míst a re-

— Pokračování na straně 2 —

Předsednictvo VOS

Ve čtvrtek 25. října se konalo 13. zasedání předsednictva VOS našeho odborového svazu. V rámci informací o činnosti od minulého zasedání předseda OS Ing. Jan Rovenský hovořil o jednání se zástupci některých rezortů. Jednání s náměstkem ministra práce a sociálních věcí Mgr. Karlem Machotkou bylo poznamenáno mezidobím vzniklým po odstoupení ministra. Zatím bez závěrů je připomínkové řízení k novému zákonu o úřednících, když nově se negativně k návrhu zákona ohledně společné úpravy pro úředníky státu a územní samosprávy staví zástupci rezortů, byť tento záměr dříve ve vládě schválili. Vláda by v nejbližší době měla

rozhodnout o dalším postupu projednávání návrhu zákona.

J. Rovenský dále informoval o setkání s novým ústředním ředitelem České správy sociálního zabezpečení JUDr. Petrem Poncarem a o přípravě školení hospodářů ZO v tomto a příštím roce a o přípravě rozpočtu odborového svazu na rok 2013.

Místopředseda OS Bc. Pavel Bednář informoval o jednání Rady ČMKOS, která vyzvala odborové svazy k podpoře a účasti na demonstraci 17. 11. 2012 v Praze pořádané iniciativou Stop vládě, projednávala kolektivní vyjednávání na podnikové i vyšší úrovni, jednala o rozpočtu ČMKOS a záměru

— Pokračování na straně 3 —

Podepište! Evropskou občanskou iniciativu

VODA je lidské právo

www.right2water.eu

EPRI ESAP LOGO EIA PN EUROPEAN ENVIRONMENTAL BUREAU WCP Ocaso público europeo

social platform TIPS

Všichni občané potřebují čistou pitnou vodu a kvalitní sanitační zabezpečení. Žádáme, aby Evropská unie zaručila tato lidská práva tím, že bude podporovat dodávky vody a sanitační zabezpečení jako důležité veřejné služby.

Cíle:

1. Zaručené služby týkající se vody a sanitačního zabezpečení pro všechny v Evropě.
2. Žádná liberalizace služeb zajišťujících zásobování vodou.
3. Univerzální (globální) přístup k vodě a sanitačnímu zabezpečení.

více na

<http://statorg.cmkos.cz>

<http://www.right2water.eu/>

gionální samosprávy. Informace o této konferenci je na jiném místě dnešního vydání NOS.

Obou konferencí se zúčastnili zástupci našeho OS a přispěli významným způsobem k informacím o problémech, které se řeší na evropské úrovni a přímo se dotýkají situace v ČR v uvedených segmentech veřejné správy.

V září byl předán do připomínkového řízení návrh zákona o právních poměrech a vzdělávání zaměstnanců ve veřejné správě (zákon o úřednících – společný zákon). OS zpracoval zásadní připomínky k tomuto návrhu, který považuje za naprosto koncepčně neujasněný, jak z hlediska jeho věcného obsahu, tak i k nejednotné terminologii a neprovázanosti jednotlivých částí. Připomínky našeho OS byly v plném rozsahu převzaty do stanoviska ČMKOS. Obě stanoviska jsou k nahlédnutí na web stránce OS. Z tohoto místa bychom chtěli vyjádřit poděkování sekcím OS, které velmi aktivně přistoupily ke zpracování dílčích připomínek, z nichž řada byla zahrnuta do společného stanoviska.

Připomínkové řízení proběhlo ve dvou částech. Prvního vypořádání, dne 22. 10. 2012, se zúčastnili zástupci ústředních orgánů státní správy (ministerstva), druhé části vypořádání připomínek, dne 24. 10. 2012, se zúčastnili zástupci krajů a odborů. První část vypořádání připomínek nebyla uzavřena, protože přítomní zástupci ve větší části nesouhlasili s principem společného zákona a požadovali oddělení právní úpravy, a to samostatně pro orgány státní správy a samostatně pro územně samosprávné celky. Na základě této skutečnosti byl požádán ministr vnitra (garant navrhované právní úpravy) o podání ústní informace na zasedání vlády dne 24. 10. 2012 s tím, že písemná zpráva bude podána po ukončení druhé části připomínkového řízení na zasedání vlády dne 31. 10. 2012. Současně bude ministr vnitra žádat vládu o prodloužení termínu vypořádání připomínek do 30. 11. 2012.

Druhá část vypořádání připomínek se nesla v obdobném duchu jako první, tzn. převažuje

názor na oddělenou úpravu. Dále byl nejčastěji připomínkován termín „vrchnostenská správa“, který nemá oporu v naší legislativě, dále nedostatečná kompenzace skupiny zaměstnanců zařazených do kategorie „úředník“, nejasný pojem „poslední zaměstnavatel“ pro přiznání odstoupného apod. Náš OS a ČMKOS trvaly na svých zásadních připomínkách, které uplatnily ve svém společném stanovisku ze dne 20. 9. 2012.

Ing. Jan Rovenský, v. r.,
předseda

Bc. Pavel Bednář, v. r.,

1. místopředseda

Petr Vydra, v. r.,

2. místopředseda

Ze sekcí

Občanští pracovníci Ministerstva vnitra ČR

V Kounově se ve dnech 15. a 16. října konalo výjezdní zasedání výboru sekce občanských pracovníků Ministerstva vnitra ČR. Vedoucí odboru řízení lidských zdrojů policejního prezidia Bc. Olga Vrtálková informovala o systemizaci u útvarů Policie ČR a Policejního prezidia ČR. Nepočítá se s propouštěním, ale počítá se se změnami ve strukturách.

Mgr. Petr Pacher informoval o jednáních na úrovni policejního prezidia o systemizaci, o možné účasti u personálních výběrových řízení a nabídce na školení hospodářů výborů základních odborových organizací.

Místopředseda odborového svazu Bc. Pavel Bednář hovořil o benefičním portálu Odbory plus, připravované demonstraci 17. listopadu v Praze, o peticích proti rušení nemocnic a Voda je lidské právo. Petr Tachecí předložil návrh rozpočtu sekce na rok 2013, který byl následně schválen, a předal seznam neplatičů odvodů z členských příspěvků z řad sekce. Konference sekce se bude konat na jaře příštího roku. Na závěr proběhla diskuse o konkrétních problémech v rámci jednotlivých základních odborových organizací.

Prohlášení

Podnikového výboru odborových organizací OS SOO působících při Úřadu práce České republiky

Odborové organizace zastoupené v Podnikovém výboru v souvislosti s odvoláním I. náměstka ministra práce a sociálních věcí Bc. Vladimíra Šišky, MBA, a vyhlášenou rezignací ministra práce a sociálních věcí Dr. Ing. Jaromíra Drábka, vydávají toto prohlášení:

1. Ve 2. pololetí 2010 byla započata tzv. reforma reortu práce a sociálních věcí, následně s účinností od 1. dubna 2011 bez předchozí odborné diskuze vznikl „centrální“ Úřad práce České republiky. Kritické připomínky a konkrétní argumenty ze strany odborových organizací a orgánů nebyly brány v potaz. Vznik tohoto úřadu vetoval i prezident republiky. Byla kompletně změněna organizační struktura dřívějších úřadů práce se zdůvodněním, že vše bude jednodušší. Nyní, s odstupem 18 měsíců, konstatujeme, že očekávaný výsledek se nedostavil, procesy jsou administrativně i organizačně náročnější, schvalovací systémy složitější. Zaměstnanci jsou dlouhodobě vystavováni stálému stresu, což v mnoha případech vede ke zhoršení jejich zdravotního stavu.
2. Koncem roku 2011 odborové orgány a organizace upozorňovaly na nepřipravenost nových informačních systémů, nikdo řádně a uspokojivě z vedení MPSV, a my se domníváme, že hlavně pravdivě, neinformoval zaměstnance, proč dochází k překotnému odchodu od jednoho dodavatele k druhému. Ze strany odborových organizací bylo kladeno mnoho odborných a věcných otázek, na které dostávaly buď vágní nebo nedostatečné odpovědi shrnuté do jediné věty - jde o úspory. Odpovědi však postrádaly konkrétní analýzy těchto úspor. Informační systémy pracují necelý rok a stále nedosahují uživatelských kvalit a parametrů systému předchozího. Je možné namítnout, že předchozí systém měl roky na náležitě propracování, což je pravda. V tom případě ale lze překotně nasazení nových informačních systémů bez řádné přípravy a řádného proškolení zaměstnanců považovat za manažerské selhání vedení MPSV.
3. Karta sociálních systémů. Z těch reformních kroků, které vedení MPSV v posledních dvou letech podniklo, považujeme tento projekt za nej-

více problematický. Mimo technických problémů a navýšení práce části zaměstnanců úřadu práce má i mnohé problémy právní a etické. Veřejnost nebyla dosud dostatečně informována o tom, jaké jsou stávající náklady na výplatu dávek poštovními poukázkami či převodem na účet. Ví se jen, že náklady jsou vysoké. Dosaďovací postup v této oblasti však ukazuje, že klienti úřadu práce, kterým jsou dávky vypláceny zejména právě poštovními poukázkami, přijdou na řadu až jako poslední.

4. Polemizovat by bylo možné i o efektivitě dalšího nestandardního projektu, kterou je docházka nezaměstnaných (DONEZ) v souvislosti s potíráním nelegální práce (jde o část bezplatných služeb státu, které jsou vyváděny do podnikatelského subjektu). Veřejnosti jsou předkládány informace o tom, kolik stát ušetří na výplatě podpor v nezaměstnanosti při zjištění nelegální práce u uchazečů o zaměstnání - ve zprávách je kalkulováno s částkami, které by byly vyplaceny, kdyby byly podpory vypláceny po celou podporčí dobu. Nebere se však v úvahu, že se jedná pouze o teoretickou možnost, nikoliv o reálnou skutečnost.

Veřejnost, ať odborná i laická, nedostala dosud kvalifikované odpovědi na výhodnost a skutečnou efektivitu zmíněných reformních kroků.

5. Konstatujeme, že odborové organizace se vždy snažily přistupovat k jednání se zaměstnavatelem věcně a konstruktivně. Proto odborové organizace zastoupené v Podnikovém výboru žádají, aby reformní kroky byly minimálně vnitřními kontrolními orgány reortu MPSV náležitě a nestranně prošetřeny s cílem zjistit, kde a v jaké výši bylo dosaženo proklamovaných úspor a v jakých oblastech tomu tak není. Je to nejen v zájmu objektivní informovanosti veřejnosti, ale jde přitom i o navrácení dobrého jména **Úřadu práce České republiky**, a to ať již směrem dovnitř (k zaměstnancům) anebo směrem k veřejnosti (zejména klientům).

V Praze 18. října 2012

Schváleno na jednání

Podnikového výboru odborových organizací OS SOO působících při Úřadu práce ČR

Jak jste jistě mnozí z vás zaznamenali, Ministerstvo vnitra předložilo do mezirezortního připomínkového řízení návrh paragrafového znění nového zákona o úřednících. K návrhu se sneslo celkem očekávatelné obrovské množství připomínek z celého spektra připomínkových míst, a i médií se prohnala vlna kritiky, vyvolaná zejména nízkou kvalitou textu, jeho nedůsledností, vnitřní rozporností, a podobně.

Dle mého názoru v této fázi práce na zákoně vykrystalizovaly dvě základní otázky, co s návrhem dál. Za prvé, jak se postavit ke skutečnosti, že řada míst uplatnila požadavky, které jdou konceptně proti dokumentům, ze kterých návrh vychází? Buď požadují výslovně veřejnoprávní úpravu, nebo alespoň zavedení některých veřejnoprávních prvků do soukromoprávní úpravy, případně požadují zachování duální právní úpravy pro úředníky státní správy a samosprávy. Za druhé, je předkladatel schopen, pokud si ujasní tyto základní koncepční otázky a postoj k jejich řešení, návrh přepracovat či dopracovat do podoby kvalitního zákonného textu, který bude v praxi dobře aplikovatelný a povede k plnění vytyčených cílů?

V minulém týdnu se uskutečnila dvě jednání, jejichž cílem mělo být nejspíše vypořádání alespoň části připomínek. Předkladatel svolal připomínková místa nadvakrát, rozdělení vycházelo zřejmě z charakteru uplatněných připomínek. Jednoho jednání jsem se osobně účastnila, z druhého mám k dispozici poměrně podrobný popis situace. Odpověď na dvě výše uvedené otázky mi však tato jednání nedala. Ke koncepčním rozporům lze uvést, že ačkoli se návrh opírá o programové prohlášení vlády, schválený věcný záměr, stanovisko Legislativní rady vlády a vládou schválené teze nové právní úpravy, není si zde předkladatel jist, jak s trvajícím rozpory naložit. Lze sice ocenit, že ačkoli by mohl uprtně trvat na těchto východiscích, rozhodl se opět informovat vládu, a požádat ji o případné další rozhodnutí, jakým směrem se vydat. Otázkou ovšem je, jakým způsobem a v jakém materiálu tak učiní, a jak vláda bude reagovat

na opakované jednání o jednu již řešených otázkách. Nemohu si odpustit poznámku, že celé řadě těchto problémů bylo možné se vyhnout, kdyby zejména při projednávání věcného záměru nového zákona předkladatel více naslouchal vznášeným připomínkám, dal si více práce s jejich skutečným vypořádáním a samotný materiál zpracoval podrobněji a přehledněji.

V této situaci nejde totiž „jen“ o tyto koncepční otázky. I řešení přijaté na soukromoprávní bázi může být dle mého názoru přijatelné a dostatečné. Může vést k depolitizaci, může zajistit loajální, výkonné a motivované úřednictvo. Do zákona by bylo možné zavést celou řadu veřejnoprávních prvků, pokud budou požadovanému výsledku. Stále se domnívám, že i na základě vládou již schválených dokumentů je možné vytvořit akceptovatelný návrh. To ale není návrh v podobě, v jaké jej předkladatel předložil do připomínkového řízení.

Tím se dostávám ke své druhé otázce. Pokud bude předkladatel, po vyjasnění koncepčních otázek, věnovat důslednou pozornost uplatněným připomínkám a samotnému textu, povede další konzultace, a v některých částech projedná například variantní řešení, bylo by dle mého názoru možné pokračovat v práci na rozpracovaném materiálu. Akceptovatelným výsledkem však není a nemůže být text, který sám nemá jasno v osobní působnosti jednotlivých norem (navržené dělení osob do kategorií by bylo v praxi naprosto nepoužitelné), ve svých cílech a prostředcích, kterými jich chce dosáhnout, ani ve vztahu k zákoníku práce a dalším právním předpisům.

Chápu, že předkladatel není při přípravě takto složitého a zásadního právního předpisu s ne vždy jasným zadáním v jednoduché situaci. Přesto by neměl rezignovat na snahu takovýto kvalitní a akceptovatelný předpis zpracovat a předložit, a tím méně bychom měli my ostatní rezignovat na jeho vyžadování. Na všech stranách však v současnosti cítím spíše jiné pocity, než odhodlání dokončit vytyčený úkol. Nejvíce ze všeho nejspíš bezradnost. Je tedy otázkou, jak v této situaci mohou pokračovat práce na této pro nás tak zásadní normě.

Šárka Homfray

ANKETA

1. Daří se vám ve vaší základní organizaci získávat mladé zaměstnance pro členství v odborech?

2. Co můžete poradit ohledně získávání mladých zaměstnanců do odborů ostatním základním odborovým organizacím?

Odpovídají aktivisté z iniciativy Mladí odboráři:

Šárka Homfray, předsedkyně VZO Ministerstvo dopravy ČR

1. Za dobu mého působení, tedy v posledních dvou letech, do naší členské základny přibýlo několik mladých kolegů, i nových členů středního a vyššího věku. Přestože na úrovni základní organizace neprovádíme cíleovou kampaň zaměřenou na mladé zaměstnance, řada aktivit, které děláme, je zřejmě oslovila, podobně jako osobní kontakt se mnou a ostatními členy výboru.

2. Určitě doporučuji pokusit se o aktivity, které mladé kolegy zaujmou. U nás se jedná zejména o akce v oblasti sportu a kultury (podpora sportovních týmů, provoz tělocvičny, atd., v kultuře pak odpovídající výběr představení, na která zajišťujeme vstupenky). Dále je důležité zajímat se o problémy, které mladé zaměstnance trápí (může to být například i otázka odlišných požadavků na sortiment v závodním stravování). Pokud mladí uvidí, že se o ně odbory na pracovišti zajímají v konkrétních záležitostech, mohou pak být přístupnější diskuzím o významu samotné odborové organizace a o tom, co by jejich členství v odborech znamenalo.

Mgr. Bc. Dalibor Fadrný, 30 let, vedoucí oddělení, ústředí ČSSZ, Praha, předseda ZO

1. Nedaří. Příčin je celá řada, ať už objektivních ležících mimo působnost odborů, tak subjektivních, způsobených odbory samotnými. Za nejpodstatnější překážky vstupu mladých zaměstnanců do odborů považují obecnou neochotu mladých lidí se sdružovat v oficiálních strukturách, organizacích, spolcích atd. Přihlášení se k účasti v organizaci typu odborů vyžaduje od takových zaměstnanců odvalu nést zodpovědnost a tlak z toho plynoucí. Mladí lidé si ve státní správě, a do jisté míry možná oprávněně, nechtějí komplikovat kariérní situaci členstvím v odborech. Značnou roli při nezájmu mladých zaměstnanců vstupovat odborů rovněž hraje neochota odvádět 1 % z platu odborové organizaci. Chyby musíme však hledat v prvé řadě u sebe, to znamená, že bychom měli odbory učinit vizuálně a obsahově přitažlivějšími, jinak nás čeká postupný úpadek.

2. Těžko někomu radit, pokud se nemůžete prokázat úspěchem v náboru nových členů. Obecně si myslím, že způsobem, jak získávat nové členy, je větší aktivita stávajících členů, otevřená a kultivovaná komunikace členů odborů s ostatními zaměstnanci i zaměstnavatelem.

Předsednictvo VOS

Pokračování ze strany 1

zнову otevřít na jednání Rady hospodářské a sociální dohody otázku minimální mzdy.

PVOS po projednání vyzvalo základní a místní organizace našeho odborového svazu k účasti na demonstraci 17. 11. 2012 v Praze a schválilo proplacení společných nákladů na dopravu, pokud se základní či místní organizace zúčastní demonstrace. PVOS schválilo záměr neorganizovat v příštím roce zimní svazovou rekreaci a z letní svazové rekreace vyřadit střediska Pavla – Vysočina a Vila Vyšehrad – Luhačovice a pokračovat ve spolupráci ohledně rekreace s Odborovým svazem peněžnictví a pojišťovnictví, který vlastními silami zajišťuje pro členy našeho odborového svazu pobyty na Šumavě a na Slovensku. Rekreční středisko ve společném vlastnictví

odborového svazu a základní odborové organizace Ministerstva financí Lázně Libverda je v případě nenaplnění jedné třetiny kapacity uzavřeno do začátku jarních prázdnin roku 2013.

PVOS projednalo účast Ing. Jana Rovenského, Bc. Pavla Bednáře a Ing. Jaroslava Maděry v pracovních komisích pro přípravu sjezdu ČMKOS. PVOS po projednání vyzývá členy našeho odborového svazu k podpisu evropské petice Voda je lidské právo a petice proti omezení nemocniční péče. PVOS se zabývalo přípravou zasedání VOS, které proběhne 13. prosince 2012 a projedná rozpočet na rok 2013, otázky aktuální činnosti OS a ČMKOS a zabezpečení svazové rodinné rekreace v roce 2013. -dě-

NOS 17/2012

Budoucnost pracovních míst na úrovni místních a regionálních samospráv

Závěrečná konference projektu **Budoucí podoba pracovních míst na místní a regionální úrovni** se uskutečnila 15. října v Praze v hotelu Olšanka

Cílem konference, kterou organizovala Rada evropských obcí a regionů (CEMR) ve spolupráci s Evropskou federací odborových svazů veřejných služeb (European Public Service Unions - EPSU), bylo nalézat udržitelná řešení a tendence k modernizaci pracovních míst na úrovni měst, obcí a regionů jako jejich zřizovatelů.

Předseda našeho odborového svazu Ing. J. Rovenský informoval účastníky konference o prováděných úsporných opatřeních v ČR a o přípravě společného zákona pro úředníky, který v případě jeho schválení, a tím nahrazení stávajícího zákona, přinese určitá pohoršení pro zaměstnance regionální a místní správy. Vyzvedl potřebnost sociálního dialogu v prostředí regionální a místní správy a ocenil kontakty se Svazem měst a obcí, které jsou předpokladem k potřebné spolupráci v době nedostatku finančních prostředků.

V úvodu konference vystoupil též místopředseda Svazu měst a obcí Mgr. Jan Mareš, který zmínil potřebnost sociálního dialogu i vzhledem ke snaze o optimální výkon správy vůči občanům.

Konference představila závěry šesti seminářů realizovaných během projektu v roce 2012, které se zaměřily na specifická témata týkající se problematiky alternativního financování na úrovni místních a regionálních samospráv, zaměstnávání mladých a starších pracovníků, celoživotního vzdělávání zaměstnanců, rovných příležitostí a politiky nediskriminace, migrace a mobility apod. Hlavním cílem konference bylo přispět k vytvoření Evropského akčního rámce pro obce a regiony jako zřizovatele pracovních míst a k rozvoji sociálního dialogu mezi zaměstnavateli a odborovými svazy zastupujícími zaměstnance místních a regionálních orgánů.

Klíčovými oblastmi jsou finanční prostředky, nábor a udržení dovedností mládeže a starších osob, a celoživotního vzdělávání, rovnost a nediskriminace, migrace a poskytování udržitelných pracovních míst. 120 účastníků z více než 30 zemí zastupujících evropské odvětvové sociální partnery v místní a regionální správě, zástupci národních orgánů a Evropské komise diskutovali o předvídání změn a modernizaci místních a regionálních pracovních míst samospráv.

Generální tajemník CEMR Frédéric Vallier, zdůraznil, že *"sociální partneři musí pracovat společně, pokud chceme, aby místní a regionální správy jako pracovní místa byla udržitelnými, a to zejména v dobách změn a sociální, politické a ekonomické nejistoty. Aktivní dialog mezi odbory a organizacemi zaměstna-*

vatelů, který byl součástí projektu pomáhá zavedení udržitelných řešení." Generální tajemnice EPSU Carola Fischbach-Pyttel řekla: *"Regiony, města a místní orgány, zejména jako zaměstnavatelé, mají rozhodující úlohu. Ony zastupují více než 75 % evropské populace, kontrolují tři čtvrtiny veřejných investic a zaměstnávají více než 64 milionů lidí. Hrají klíčovou roli v zajištění kvality života svých obyvatel, území a pracovních míst prostřednictvím svých veřejných služeb. Evropská města jsou také v první linii, pokud jde o reakci na potřeby občanů."*

Místní a regionální samospráva v Evropské unii působí ve velmi obtížném hospodářském a finančním prostředí, a je jen malá naděje, že v krátkodobém horizontu dojde ke zlepšení. Evropské vlády pod tlakem finančních trhů přijaly kroky k co nejrychlejšímu odstranění schodků veřejných financí. Tlak na výdaje místních a regionálních správ, které tvoří významnou součást celkových veřejných výdajů (33,6 % v průměru v roce 2010) bude tedy pokračovat.

Rozdíly v jednotlivých zemích

Podíl místních a regionálních samospráv na celkových veřejných výdajích se v jednotlivých členských státech značně liší. Vyšší je v zemích se silnou federální strukturou, kde jsou důležité pravomoci převedené na regionální články. Místní a regionální správy utratí 41,8 % celkových veřejných výdajů v Belgii, 44,1 % v Německu a 53,2 % ve Španělsku. Na rozdíl od Kypru, kde tyto články utratí pouze 4,8 % z celkových vládních výdajů. V Řecku toto číslo činí 5,6 %, v Irsku 10,3 % a na Maltě 1,5 %. Typičtější hodnoty (ve výši cca 25 %) lze nalézt v České republice (27,0 %), Estonsku (24,7 %), Maďarsku (25,6 %), Lotyšsku (25,6 %), Litvě (27,6 %), Rumunsku (23,9 %) a Velké Británii (27,8 %). Existují také značné rozdíly v úkolech, které místní a regionální samosprávy vykonávají. Ve většině zemí je jejich důležitým úkolem školství, které

stojí za 20,8 % z celkových výdajů na této úrovni. Místní a regionální výdaje na školství jsou však nulové nebo nepatrné na Kypru, v Řecku a na Maltě. Hluboko pod průměrem jsou v Itálii a Portugalsku. Zdravotnictví má „na svědomí“ asi čtvrtinu místních a regionálních výdajů v Dánsku, Finsku a Švédsku, jakož i v Rakousku a Španělsku, a 44,2 % v Itálii. V jiných státech, včetně České republiky, Francie, Německa, Rumunska a Velké Británie, jsou místní a regionální výdaje na zdravotnictví velmi malé nebo i nulové, protože za ně odpovídají jiné články. Tyto rozdíly je třeba mít na paměti při každém projednávání výdajových trendů.

Silnější zasažení místní a regionální správy

Existují náznaky, že místní a regionální správa v některých zemích byla zasažena škrty více než veřejný sektor jako celek. Například v Itálii byly v roce 2010 a 2011 oznámeny výdajové škrty ke snížení deficitu. Ty předpokládaly, že „více než polovinu úspor v letech 2011-2012 zajistí správa na nižší než národní úrovni“. Rozpočty samospráv tvoří pouze 31,3 % z celkových veřejných výdajů. Britské statistiky ukazují, že zaměstnanost v místní samosprávě od prvního čtvrtletí roku 2011 do prvního čtvrtletí roku 2012 klesla o 202 000 (7,1 %), zatímco v ústřední správě (včetně zdravotnictví) se snížila o 40 000 (1,4 %). Studie realizovaná Evropským výborem pro místní a regionální demokracii při Radě Evropy zjistila, že se jedná o obecný trend. Analyzovány přitom byly i nečlenské státy EU. Výbor došel k závěru, že „ve více než polovině zemí, z nichž máme údaje, místní rozpočty klesl v souhrnu více než odpovídající rozpočty centrální, a to alespoň v jednom roku krize.“ Výbor dále poukazuje na fakt, že „v řadě zemí střední a východní Evropy, i v některých starých členských státech, existují důkazy, že centrální vlády záměrně vyvíjejí tlak na míst-

ní rozpočty a snaží si tak vytvořit finanční rezervy pro svůj vlastní rozpočet k snazšímu vypořádání se s dopady krize. Postupují cestou buď omezení transferů a půjček místních samospráv nebo samosprávy nutí k vytváření přebytků“.

Dopad na sociální dialog

Úsilí o snižování výdajů přímo postihuje zaměstnance – dochází totiž ke snižování a mrazení platů, penzí atd. Tyto změny podmínek jsou hluboké a v ideálním případě by měly být řešeny sociálním dialogem. Totéž platí i pro škrty v pracovních místech, které byly v mnoha státech provedeny. Od roku 2008 už 11 z 27 států EU přímo snížilo platy ve veřejném sektoru, někdy i více než jednou. Rozsah snižování se v různých zemích liší, a s ním i způsob realizace – je postížena základní mzda, někdy příplatky nebo prémie a někdy všechny složky. Ke snížení platů došlo v těchto zemích: Česká republika, Estonsko, Řecko, Maďarsko, Irsko, Lotyšsko, Litva, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko a Španělsko. V sedmi dalších zemích byly platy ve veřejném sektoru (nebo jejich významné části) zmrazeny (alespoň na nějakou dobu nejméně od roku 2008). Jedná se o: Bulharsko, Kypr, Francie, Itálie, Polsko, Slovinsko a Velkou Británii. Stejně jako u snižování platů i zde se liší způsob provedení. Například v Polsku byly ze snižování po jedno období vyňati učitelé. Ve Francii byly zmrazeny mzdové tarify, ostatní prvky odměňování se však u některých zaměstnanců veřejného sektoru zlepšily. Ve Velké Británii dostali mírně přidáno ti, kdo vydělávají méně než 21 000 liber. Společným rysem těchto opatření v mnoha zemích je zmrazení mezd na delší dobu. Například v Itálii jsou platy ve veřejném sektoru zmrazeny od roku 2011 až do roku 2014. Na Kypru bude zmrazení platů vyhlášeno v roce 2011 trvat tři roky; ve Francii, Polsku a Velké Británii pak po období dvou let. Negativní dopad těchto rozhodnutí na sociální dialog byl ještě zesílen skutečností, že ve většině případů tyto škrty a zmrazení nebyly sjednány se sociálními partnery, ale vesměs nařizovány centrální vládou. V některých případech byly vlády pod tlakem a musely rychle reagovat na tlak trhů. V jiných si škrty vyžádali externí investoři (někdy Mezinárodní měnový fond sám, někdy ve spojení s Evropskou komisí a Evropskou centrální bankou). Bez ohledu na důvody však opatření nebyla předem konzultována s odbory a vesměs ani s místními a regionálními orgány. V některých případech bylo dosaženo dohody se sociálními partnery, často po počátečních sporech. V Irsku byla v březnu 2010 uzavřena tzv. Croke-Parkova dohoda garantující tyto skutečnosti: žádné další snižování mezd po dobu trvání dohody (2010

Mezi účastníky konference z našeho svazu byla i (zleva) Ivana Bendlová, Zdeněk Faic a Alena Gaňová

–2014); žádné povinné propouštění. Snížení platů z roku 2010 nebude zohledněno při výpočtu důchodu při odchodu do penze v letech 2010 a 2011. Na oplátku se odbory zavázaly plně spolupracovat při reorganizaci a modernizaci veřejných služeb, při nichž se sníží počet zaměstnanců. V Litvě vedla jednání mezi vládou, odbory a zaměstnavateli k podpisu celostátní dohody dne 28. října 2009. Dohoda řešila širokou škálu problémů a mj. stvrdila průměrně 10% snížení platů pro státní úředníky a 8% u pracovníků v jiných úřadech financovaných státem. Na oplátku vláda slíbila, že po dobu platnosti dohody nemá dojít k dalšímu snižování základního platu ve státní správě. Ve Slovinsku se v prosinci roku 2011 vláda s odbory dohodla na prodloužení zmrazení platů ve veřejném sektoru do roku 2012. Původním záměrem bylo nechat je zmrazené po celý tento rok. Po jednání s odborovými organizacemi bylo však dosaženo kompromisu – zmrazení platů jen prvních šest měsíců. Ve Španělsku odbory podepsaly s vládou a zaměstnavateli rozsáhlou dohodu v únoru 2011. Dohoda se nezabývá platy ve veřejném sektoru, ale zavádí zásadní změny ve španělském důchodovém systému – zvýšení důchodového věku z 65 na 67 let. Tyto příklady ukazují, že sociální dialog může přinášet výsledky. Jsou to však výjimky, a není vždy možné dohodnuté podmínky udržet, jakmile platnost dohody skončí. Například v Litvě nebylo možné dosáhnout konsensu o prodloužení národní dohody, když na konci roku 2010 vypršela. Ve Slovinsku v druhé polovině roku 2012 vedl tlak vlády na snížení platů ve veřejném sektoru nejprve k velké stávce, následně ale odbory s poklesem mezd souhlasily.

Zdanění

Prosté ořezání výdajů nemůže být přijatelným řešením problémů ve veřejných financích. V únoru 2010 CEMR a EPSU zdůraznily, že „poskytování služeb místní a regionální správou a jejich kvalita jsou do značné míry závislé na veřejných financích“. Dokument dále pokračuje: „V tomto kontextu vyžaduje udržitelné financování sociálně spravedlivé zdanění a jiné zdroje příjmů, dostačující na dlouhodobé investice místní a regionální samosprávy, aby tyto mohly uspokojit proměnlivé potřeby místních komunit.“ V dalším prohlášení v prosinci 2010 CEMR a EPSU společně vyzvaly Evropskou radu, aby „si uvědomila, že veřejné výdaje na místní a regionální úrovni nejsou parazitováním, ale mají za cíl zlepšení kvality života občanů a dosažení hospodářského růstu“. A konečně v říjnu 2011 obě organizace společně uvedly, že vlády se v současnosti pokoušejí „podpořit ekonomickou stabilitu a řešit deficit rozpočtové bilance na úkor veřejného sektoru, aniž by zohlednily alternativní zdroje veřejných příjmů.“ Názory na to, co přesně znamená termín „sociálně spravedlivé zda-

nění“, se určitě mohou rozcházet. EPSU nicméně stanovila pětibodový plán k zajištění spravedlivého zdanění, který obsahuje tyto body: obecný posun od rovné daně k progresivnímu zdanění, celoevropská strategie ke zvýšení daní velkých korporací, dodržování daňových předpisů musí být považováno za správné chování v rámci společenské odpovědnosti, zvýšení daňové transparentnosti velkých společností, daň z finančních transakcí a lepší daňová správa se zamezením daňových podvodů.

Řešení financování

Při snížení finanční podpory z centrální vlády a omezeních daným právním rámcem mají místní a regionální správy pouze malý počet možností, jak šetřit bez omezení poskytovaných služeb. Kromě snížení platu svých zaměstnanců jsou hlavními uplatňovanými možnostmi: zvýšení příjmů z jiných zdrojů, například zpoplatnění některých služeb; úspory prostřednictvím racionalizace a obecného zvýšení výkonnosti; snižování nákladů širším využíváním technologií; šetření prostřednictvím spolupráce s dalšími místními a regionálními orgány; spolupráce se soukromým sektorem vytváření společných projektů; spolupráce s dobrovolnými organizacemi – třetím sektorem. To vše ale přináší možnost negativních dopadů do financování a úrovně služeb.

Prosté škrtky a omezování přístupu

Kromě uvedených mechanismů k řešení problémů s financováním

existují i jiné, které jsou však z hlediska dopadu na poskytování služeb mnohem méně uspokojivé. Mezi ně patří: oklešťování poskytovaných služeb a omezení přístupu k nim, například ověřování oprávněnosti žadatelů o dávky, zkracování úředních hodin nebo omezení pro některé skupiny uživatelů. Hranice mezi některými změnami, které alespoň zčásti spadají do negativní kategorie. Například v Lotyšsku byla uzavřena řada nemocnic: V roce 2006 jich v zemi bylo 106, v roce 2010 jich zbývalo jen 39. V Rumunsku „probíhá intenzivní racionalizace sítě škol a nemocnic, což znamená likvidaci nebo sloučování některých zařízení.“ Zavírání nemocnic nebo jejich přeměna na zařízení sociální péče a následně zrušení jejich financování již vedlo k místním protestům.

Cesta vpřed

Uvedené trendy naznačují, že místní a regionální správy přijímají řadu opatření ke zlepšení finanční situace v době, kdy poptávka po jejich službách roste. CEMR a EPSU ve společném prohlášení v říjnu 2011 prohlásily, že úspěšná opatření „jen přispěla k negativnímu vývoji v růstu a zaměstnanosti“, a přitom „hrozí rychlé zhoršování“ v poskytování kvalitních, místních veřejných služeb. Cestou vpřed je pro vládní a evropské instituce přijetí „dlou-

hodobé perspektivy“ a je jasné, že zásadní význam pro úspěšné dlouhodobé plánování a inovativní způsoby spolupráce má sociální dialog.

Sociální dialog může také hrát klíčovou roli v rozvoji a zavádění nových způsobů práce. Je však jasné, že byl tento dialog narušen zaváděním škrtů a zmrazováním platů, které národní vlády zavádějí pod tlakem trhů a v některých případech i podle pokynů mezinárodních institucí. Tato opatření postihují regionální a místní samosprávy, aniž by proběhly odpovídající konzultace. Je také jasné, že místní a regionální správy hledají nové cesty k omezení nákladů a zachování poskytovaných služeb, přičemž jednou z nejlepších cest je užší spolupráce místních úřadů.

Doporučení pro sociální partnery

1. Významné posílení sociálního dialogu – Vlády států by měly pomoci sociálního dialogu nabídnout nové metody práce a způsoby, jak se vyrovnat s finanční krizí, a také finanční podporu k realizaci tohoto dialogu. Zároveň by evropské instituce neměly sociální dialog podporovat jen verbálně, formou doporučení pro členské státy, ale měly by se zasadit o jeho účinné fungování.

2. Flexibilní přístup k veřejným zakázkám – V rámci reform směrnic o veřejných zakázkách je nezbytné, aby tyto nadále umožňovaly flexibilní formy vzájemné spolupráce veřejných orgánů.

K. Dědovská

Konečně musí být uznána důležitá role veřejných služeb

„Celoevropský experiment s likvidačním úsporným opatřením formou snižování mezd, důchodů a sociálních služeb v oblasti veřejných služeb očividně ztroskotal. I Mezinárodní měnový fond (MMF) uvádí, že nadměrné úspory příslušným ekonomikám spíše škodí, než aby jim pomáhalo.“ Toto jednomyslně konstatovali zástupci odborových svazů veřejných služeb z České republiky, Slovenské republiky a Rakouska v rámci konference, která se uskutečnila 18. - 19. října ve Vídni.

V rámci setkání odboráři projednali aktuální situaci ve veřejných službách v zúčastněných zemích. Ve společném prohlášení pak konstatovali: „Přední ekonomové, mezi jinými rovněž nositel Nobelovy ceny za eko-

nomiku Joseph Stiglitz, jakož i MMF, sdílejí náš názor, že restriktivní úsporné balíčky členských zemí EU s rozsáhlými a hlubokými zásahy do oblasti veřejných služeb vedou do recese, a proto jsou nesprávným řešením. Konsolidace rozpočtu je nutná, nikoli však na účet růstu, zaměstnanosti a veřejných služeb“. Veřejné služby jako oblast poskytující pracovní místa, investor a garant sociálního vyrovnávání nesmí být právě v obtížných dobách likvidovány nesmýšlnými úsporami. „Dobrý sociální systém s pojištěním pro případ nezaměstnanosti, s fungujícím systémem zdravotnictví a jistými důchody, jakož i veřejné služby na vysoké kvalitativní úrovni jsou v krizových dobách páteří státu. A silný

stát je předpokladem pro ukončení hospodářské krize. Konsolidace rozpočtu a zachování a rozvíjení veřejných služeb nejsou v protikladu – spravedlivější financování státních výdajů umožňuje obě“.

Odborové svazy současně potvrdily podporu evropské občanské iniciativě vyhlášené Evropskou federací odborových svazů veřejných služeb (EPSU) Voda je lidské právo, nikoli zboží. „Tuto iniciativu podporujeme v plné míře a ze všech sil. Evropská komise se opakovaně snaží, nejnověji svým návrhem týkajícím se koncesí na služby, liberalizovat komunální vodní hospodářství tak řečeno zadními vrátky“. Cílem této kampaně je změnit záměr Evropské komise a namísto tržně orientovaného modelu s těžištěm kladeným na hospodářskou soutěž vsadit na model založený na právech s těžištěm zaměřeným na veřejné služby. „Liberalizace je zaměřena pouze na zisky z distribuce, v žádném případě však na zajištění rovnoprávného přístupu všech občanů k vodohospodářským službám s garancí jistoty a plynulosti zásobování. Zásobování pitnou vodou, jakož i likvidace odpadních vod je základním veřejným úkolem, a proto musí zůstat v oblasti vlivu veřejných orgánů.“

Náš odborový svaz na konferenci ve Vídni zastupovali Petr Výdra (1. zprava) a Blanka Suchá (3. zprava)

Dotaz: Zaměstnavatel má v úmyslu na konci roku na poslední tři pracovní dny roku uzavřít pracoviště (úřad). Ti co nemají již letošní dovolenou, si tyto dny mají „nadělat,“ nebo si vzít neplacené volno. Může takto zaměstnavatel postupovat?

Odpověď: Důvody, které k tomuto řešení zaměstnavatele vedou jsou pochopitelné – snaží se uvažovat ekonomicky a patrně má snahu šetřit jak na elektrickém proudu, tak na vytápění budovy. Navíc asi má i zato, že množství práce bude ovlivněno vánočními svátky a Novým rokem. Stejně tak si lze i představit, že řada zaměstnanců toto řešení uvítá.

Situace má však i svojí právní rovinu, která se odvíjí od ustanovení zákoníku práce. Pokud se týká zaměstnanců, kteří mají v tomto kalendářním roce ještě nárok na dovolenou, musíme vycházet z § 217 zákoníku práce, který stanoví, že zaměstnavatel má právo, ale i povinnost, zaměstnanci určit nástup dovolené. Předpokladem toho určení je skutečnost, že tak zaměstnavatel učiní písemně a alespoň 14 dní před nástupem na dovolenou. Lhůta 14 dní pak nemusí být dodržena, pokud se zaměstnavatel se zaměstnancem dohodne na lhůtu kratší.

Jiná situace pak nastává v okamžiku, kdy zaměstnanec nárok na dovolenou již nemá, protože nárok již byl vyčerpán. Řešením by mohla být např. dohoda zaměstnance se zaměstnavatelem, že v tuto dobu bude čerpat náhradu za práci přesčas, pokud byla tato práce již vykonána.

Dalším možným řešením by mohlo být poskytnutí pracovního volna. Obecně lze říci, že pracovní volno, ať již s náhradou mzdy nebo platu nebo bez této náhrady, je možné poskytnout jen na žádost zaměstnance. Jeho napracování lze se zaměstnancem pouze dohodnout. Poskytuje se tedy, pokud zaměstnanec nemůže konat práci při tzv. jiných důležitých osobních překážkách v práci, které jsou taxativně vyjmenovány v příloze k nařízení vlády č. 590/2006 Sb. Záměr zaměstnavatele uzavřít pracoviště ke konci roku však takovou překážkou rozhodně není. Nevyplňuje se však, že se zaměstnanec o poskytnutí pracovního volna se zaměstnavatelem přesto dohodne. Pokud se však týká „neplaceného volna“ nutno konstatovat, že zaměstnavatel čerpání tohoto volna nemůže zaměstnanci v žádném případě nařídit.

Jestliže se však zaměstnavatel ne-

dohodne se zaměstnanci, kteří nemají nárok na dovolenou, na některém z výše uvedených řešení, vznikne zaměstnavateli problém. Ve smyslu zákoníku práce je totiž povinen přidělovat zaměstnanci práci dle rozvrhu směn. Pokud to není možné, vzniká překážka v práci na straně zaměstnavatele a zaměstnanci by náležela náhrada mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku.

Záleží proto čistě na tom, jaké jsou vztahy v daném úřadě a co pro sebe zaměstnanci pokládají ze záměru zaměstnavatele za výhodné, resp. za únosné. Zda požádají o pracovní volno a přistoupí na to, že tuto dobu napracují, nebo budou striktně takovéto volno chápat jako překážku na straně zaměstnavatele.

Tedy shrnutě:

- Dovolenu lze na tuto dobu písemně nařídit, ale minimálně 14 dní předem, jinak záleží na zaměstnanci, zda kratší dobu nařazené dovolené než je 14 dní akceptuje.
- Neplacené volno zaměstnavatel zaměstnanci nařídit nemůže.
- Zaměstnanci by museli - každý samostatně a za sebe - o volno požádat.
- S napracováním by museli zaměstnanci souhlasit.
- Pokud by nebyly splněny výše uvedené předpoklady, bude se jednat o překážku na straně zaměstnavatele a za tuto překážku v práci náleží zaměstnanci náhrada mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku.

JUDr. Pavel Sirůček

Bezprecedentní ohrožení nemocniční péče

České republice hrozí bezprecedentní ohrožení nemocniční péče. Dva měsíce před koncem roku nemají občané zajištěnou zdravotní péči v nemocnicích v příštím roce. Snaha zdravotních pojišťoven ve smlouvách s nemocnicemi podstatně omezit jejich péči vede k dramatické situaci a nejistotě ohrožující již nyní kvalitu poskytované péče. Pokud se nic nezmění, stane se od ledna 2013 nemocniční péče nedostupná. Krizový štáb nemocnic, odborů a pacientů doporučil dnes nemocnicím, aby neuzařovaly krátkodobé smlouvy se zdravotními pojišťovnami, radí pouze smlouvy na pět let v dosavadním rozsahu.

Otevřeným dopisem požádal štáb o zásah ministra **Leoše Hegera** (TOP 09). Navrhuje setkání nejpozději do 1. listopadu, aby situací bylo možno včas vyřešit. Jednat chce o změnách v síti na základě analýz. Pokud ministr nabídku k jednání odmítne, budou následovat nátlakové akce. Na dnešní tiskové konferenci to oznámil předseda Národní rady osob se zdravotním postižením **Václav Krása**.

Předseda ČMKOS **Jaroslav Zavadil** vyjádřil podporu odborů této iniciativě. Za Topolánkovy vlády se odborům podařilo zastavit Julinkovu reformu zdravotnictví, kterou odbory nazvaly „velkou zdravotnickou loupeží“. Ministr Heger s tváří kouzelného dědečka je však ještě bezohlednější v pokračování zdravotnické loupeže. „Odmítáme, aby ministr Heger a vláda přesouvali veškerou rozhodovací pravomoc na zdravotní pojišťovny. Odmítáme, aby se u nás zavádělo americké zdravotnictví, kde má zdravotní péči pouze ten, kdo si ji může zaplatit,“ řekl Zavadil.

Mluví krizového štábu a místo-

předseda Asociace a moravských nemocnic **Petr Fiala** vznesl řečnickou otázku, za co zdravotní pojišťovny utratily vybraných 10 miliard korun? V nemocnicích nejsou, zřejmě skončily v cizích kapsách. Zdůraznil, že zdravotní pojišťovny mají ze zákona povinnost uzavřít se 189 nemocnicemi pětileté smlouvy. Pokud k tomu nedojde, hrozí rozvrat veřejného zdravotnictví Česku.

Prezident České lékařské komory **Milan Kubek** upozornil, že v Česku není nadbytek nemocničních lůžek. Naopak, chybí lůžka následné zdravotní péče. Jejich redukce nepřinese žádné úspory. „V ČR probíhají již několik měsíců tajná jednání o další budoucnosti zdravotnictví. Plátcům, tedy občanům, je upíráno právo na informace. Ministerstvo zdravotnictví a zdravotní pojišťovny jednají za zády občanů o veřejných financích, které jsou vybrané právě od občanů na zdravotní péči. To je nepřipustné,“ řekl Kubek.

Prezident Svazu pacientů **Luboš Olejár** řekl, že pacienti upozorňují na případy, kdy některé nemocnice v regionech odmítají s pacientem uzavřít dohodu o operaci v příštím roce.

Předsedkyně OS zdravotnictví a sociální péče **Dagmar Žitníková** varovala, že hrozí snížení objemu zdravotní péče. Ministerstvo zdravotnictví počítá se snížením této péče o 1,6 až 2,8 miliardy korun. Pokud se k tomu ještě připočítá chybějících 10 miliard korun, které VZP chybí pro provoz nemocnic na příští rok, čeká nás katastrofa. „Zdravotnická reforma není podložena žádnou odbornou studií nebo analýzou, a proto je třeba ji okamžitě zrušit,“ žádá Žitníková.

Prezident Lékařského odborového klubu-Svaz českých lékařů **Martin Engel** uvedl, že je třeba zabránit redukci nemocnic a odmítnout tajná jednání o veřejných financích do zdravotnictví. „Zdravotní pojišťovny si tím koledují o nucenou správu,“ uvedl Engel.

V závěru předseda Václav Krása informoval, že krizový štáb zaslal ministrovi Hegerovi návrh k jednání a že v regionech se podepisují petice na záchranu regionálních nemocnic.

Dramatická situace je způsobena tím, že zdravotní pojišťovny nesplnily povinnost jim uloženou zákonem uzavřít s nemocnicemi smlouvy o poskytování péče. Stávající smlouvy pojišťovny vypověděly již v listopadu 2011 a o nových smlouvách nejednají.

Krizový štáb považuje za živé tvrzení, že redukci nemocniční péče si vynucuje nedostatek peněz v systému zdravotního pojištění. Jeho výběr kopíruje růst mezd, které jsou o 2,8 % vyšší proti roku 2011, a přinesl 10 miliard korun navíc. Krizový štáb se ptá: Kde jsou tyto finanční prostředky? Proto požaduje zveřejnit smlouvy mezi nemocnicemi a zdravotními pojišťovnami.

Slevový portál pro odboráře **Odbory Plus** umožňuje jednotlivým odborářům využít bonusy, výhody a slevy. Portál je určen pro členy organizované v odborových svazech v rámci ČMKOS. Zaregistrujte se na stránkách www.OdboryPlus.cz, získáte členskou kartu ODBORYPLUS, jednorázový bonus 500 korun a můžete začít naplno využívat všechny výhody členství.

Informace pro členy odborových organizací

http://statorg.cmkos.cz/dokumenty/Informace_a_přiloha_č.1.doc

Registrační lístek - ČMKOS

http://statorg.cmkos.cz/dokumenty/Registrační_lístek_přiloha_č.2.doc

Hromadná registrace - ČMKOS

http://statorg.cmkos.cz/dokumenty/Registrační_formulář_přiloha_č.3.xls

DEMONSTRACE 17. LISTOPAD

13 HODIN, PRAHA
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

**DEMOKRACIE
VYPADÁ JINAK**

fungující stát

**vzdělaná a prosperující
společnost**

sociální jistoty

www.stopvlade.cz

AKČNÍ SPOLEK NEZAMĚSTNANÝCH – ALTERNATIVA ZDOLA – ASOCIACE SAMOSTATNÝCH ODBORŮ ČR – CECH STROJVŮDCŮ ČR – ČESKOMORAVSKÁ KONFEDERACE ODBOROVÝCH SVAZŮ – ČESKOMORAVSKÝ ODBOROVÝ SVAZ CIVILNÍCH ZAMĚSTNANCŮ ARMÁDY – ČESKOMORAVSKÝ ODBOROVÝ SVAZ POHOSTINSTVÍ, HOTELŮ A CESTOVNÍHO RUCHU – ČESKOMORAVSKÝ ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ ŠKOLSTVÍ – ČESKÝ ODBOROVÝ SVAZ ENERGETIKŮ – DEMOKRATICKÁ UNIE ODBORÁŘŮ – FEDERACE STROJVŮDCŮ ČR – FEDERACE VLAKOVÝCH ČET – FEDERACE VOZMISTRŮ – FEDERACE ŽELEZNIČÁŘŮ ČR – FÓRUM ALTERNATIV – GORILA ČR – HERECKÁ ASOCIACE – HNUTÍ ZA PŘÍMOU DEMOKRACII – INICIATIVA NE ZÁKLADNÁM – INICIATIVA PROALT – INICIATIVA ZA SVOBODNÉ VYSOKÉ ŠKOLY – INICIATIVA ZA DEMISI VLÁDY – INICIATIVA ZA SPOLÉČENSKOU ZMĚNU – KOALICE DOPRAVNÍCH ODBOROVÝCH SVAZŮ – LÉKAŘSKÝ ODBOROVÝ KLUB – SVAZ ČESKÝCH LÉKAŘŮ – MASARYKOVA DEMOKRATICKÁ AKADEMIE – NÁRODNÍ RADA OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM ČR – NEZÁVISLÉ SOCIÁLNĚ EKOLOGICKÉ HNUTÍ – NESEHNUTÍ – NEZÁVISLÝ ODBOROVÝ SVAZ POLICIE ČR – NEZÁVISLÝ ODBOROVÝ SVAZ AUTOMOBILOVÉ DOPRAVY – NEZÁVISLÝ ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ POTRAVINÁŘSKÉHO PRŮMYSLU A PŘÍBÚZNÝCH ODVĚTVÍ ČECH A MORAVY – ODBOROVÉ SDRUŽENÍ PŘI UJP PRAHA A.S. – ODBOROVÝ SVAZ DOPRAVY – ODBOROVÝ SVAZ DOSIA – ODBOROVÝ SVAZ ECHO – ODBOROVÝ SVAZ HASIČŮ – ODBOROVÝ SVAZ KOVO – ODBOROVÉ SDRUŽENÍ ČECH, MORAVY, SLEZSKA – ODBOROVÉ SDRUŽENÍ PRACOVNÍKŮ ELEKTRICKÝCH DRAH A AUTOBUSOVÉ DOPRAVY – ODBOROVÉ SDRUŽENÍ ZAMĚSTNANCŮ FINANČNÍCH ORGÁNŮ – ODBOROVÉ SDRUŽENÍ ZÁKLADNÍCH ORGANIZACÍ DOPRAVNÍHO PODNIKU HL.M. PRAHY A.S. – AUTOBUSY – ODBOROVÝ SVAZ PLOCHÉ SKLO – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ DŘEVOZPRACOVJÍCÍCH ODVĚTVÍ, LESNÍHO A VODNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ V ČR – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ HORNICTVÍ, GEOLOGIE A NAFTOVÉHO PRŮMYSLU – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ KNIHOVEN – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ KULTURNÍCH ZAŘÍZENÍ – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ KULTURY A OCHRANY PŘÍRODY – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ OBCHODU – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ PENĚŽNICTVÍ A POJIŠTOVNICTVÍ – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ TEXTILNÍHO, ODĚVNÍHO A KOŽEDĚLNÉHO PRŮMYSLU ČECH A MORAVY – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ VĚDY A VÝZKUMU – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ VÝROBNÍCH A ÚČELOVÝCH ORGANIZACÍ KULTURY – ODBOROVÉ SDRUŽENÍ ŽELEZNIČÁŘŮ – ODBOROVÝ SVAZ PRACOVNÍKŮ ZEMĚDĚLSTVÍ A VÝŽIVY – ASOCIACE SVOBODNÝCH ODBORŮ ČR – ODBOROVÝ SVAZ STÁTNÍCH ORGÁNŮ A ORGANIZACÍ – ODBOROVÝ SVAZ STAVBA ČR – ODBOROVÝ SVAZ UNIOS – ODBOROVÝ SVAZ ZAMĚSTNANCŮ LETECTVÍ – ODBOROVÝ SVAZ ZAMĚSTNANCŮ POŠTOVNÍCH, TELEKOMUNIKAČNÍCH A NOVINOVÝCH SLUŽEB – ODBOROVÝ SVAZ ZDRAVOTNICTVÍ A SOCIÁLNÍ PÉČE ČR – PRO REFERENDUM – RADA SENIORŮ ČR – REGIONÁLNÍ ODBOROVÝ SVAZ – SDRUŽENÍ NÁJEMNÍKŮ ČR – SEVEROČESKÉ SDRUŽENÍ ODBOROVÝCH ORGANIZACÍ DŮLNÍHO PRŮMYSLU – SKUTEČNÁ DEMOKRACIE TEĎ – SPOJENECTVÍ PRÁCE A SOLIDARITY – SVAZ ODBORÁŘŮ SLUŽEB A DOPRAVY – SVAZ PACIENTŮ ČR – UNIE – PROFESNÍ A ODBOROVÝ SVAZ ORCHESTRÁLNÍCH HUDEBNÍKŮ ČR – UNIE ODBOROVÝ SVAZ PROFESIONÁLNÍCH ZPĚVÁKŮ ČR – UNIE BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK – UNIE ŽELEZNIČNÍCH ZAMĚSTNANCŮ – VYSOKOŠKOLSKÝ OS

European Trade Union Confederation (ETUC)
Confédération européenne des syndicats (CES)

PSI odsuzuje porušování odborářských a lidských práv v Alžírsku

18. říjen 2012

Alžírské bezpečnostní složky zatkl a obvinily dvanáct odborářů, kteří poklidně protestovali, aby podpořili svého kolegu Saada Bourekba, který byl obviněn ze sabotáže počítačové sítě. PSI poslala alžírskému prezidentovi dopis, ve kterém odsoudila tento postup a požádala o rychlé urovnání záležitosti.

Generální tajemník PSI: Jak do budoucna financovat kvalitní veřejné služby?

18. říjen 2012

Generální tajemník PSI, Peter Waldorff, na semináři v Bruselu přednesl proslov o tom, jak by mohlo vypadat financování kvalitních veřejných služeb v budoucnu. P. Waldorff ve svém proslovu zdůraznil potřebu zastavit útoky na kolektivní vyjednávání, ke kterým dochází v mnoha státech v rámci úsporných opatření. Waldorff k tomu řekl: „Některé vlády se chyběně pokusily stlačit dolů mzdy, aby zvýšily hospodářský růst – často na základě doporučení Mezinárodního měnového fondu a jiných evropských institucí. Nyní vidíme, že tyto kroky dostávají pod tlak mzdy a pracovní podmínky a tlumí poptávku ve chvíli, kdy by poptávka měla být stimulována. Situace u rostoucího počtu pracovníků a jejich rodin se stále zhoršuje. Dále podkopávají sociální soudržnost v době, kdy je jí nejvíce potřeba, což může vést k růstu extrémismu a pravicových stran, jak je tomu například ve Francii. Nikdy jsme nic nezískali bez boje, nic nám nepřišlo jako pěkný dárek. Problémem odborového hnutí je v tom, že jsme uprostřed palby – jednak ze strany globalizace a jednak ze strany klesajícího počtu členů. Musíme najít nové způsoby, jak bojovat při těchto nových podmínkách. Je to toxická kombinace, že úspory přicházejí ruku v ruce s oslabováním kolektivního vyjednávání. To není názor pouhé PSI, ale i mnoha dalších odborových organizací. Problém je, že vlády nijak nevyhodnocují sociální dopady svých úsporných opatření. My, organizované odborové hnutí, musíme přehodnotit, jak reagovat na škrt: Stáváme se již imunní vůči všemu tomu utahování opasků? Dovolte mi připomenout, že ve Španělsku žije 19,5 % populace pod hranicí chudoby. V Maďarsku je 100 tisíc klientů bankami považováno za nebezpečné. V Rumunsku úsporná opatření snížila dětské příspěvky o 25 %, zrušila příspěvky pro mladé rodiny a zmrazila příspěvky pro samostatné rodiče. Musíme podpořit kvalitní veřejné služby, jakožto nezbytnost pro další krok vpřed, pokud si chceme udržet nebo založit spravedlivé komunity s rovnocennými příležitostmi. Můžeme se opřít o ženevskou chartu o kvalitních veřejných službách, potřebujeme vaše kroky a vaši kreativitu, abychom zajistili, že budeme jednat společně při záchraně světa pro pracující lidi.“

Turecko: Zákon o kolektivních pracovních vztazích má daleko do splnění mezinárodních a EU norem
18. říjen 2012

Navzdory velkým očekáváním, které byly vyjádřeny při různých příležitostech, má zákon o kolektivních pracovních vztazích daleko do splnění mezinárodních a EU standardů. Sharan Burrowová, generální tajemnice ITUC, k tomu řekla: „Ačkoliv vidíme při jednáních určitý progres, tento zákon má stále velmi daleko do splnění mezinárodních pracovních standardů. Zákon, který reguluje systém kolektivního vyjednávání a odborářské svobody, nahrazuje zákony, které byly trnem v oku mezinárodnímu odborovému hnutí. Tento nový zákon byl pro Turecko příležitostí splnit mezinárodní a evropské pracovní standardy. To ale podle ITUC a ETUC v tomto případě neplatí, a tak tento zákon odsuzujeme.“ S. Burrowová k tomu dodala: „Není to

poprvé, co jsme požádali tureckou vládu, aby učinila pokrok v pracovních a odborářských zákonech, obzvláště pak ve vytvoření smysluplného právního rámce. To, co přináší tento zákon, je nedostatečné. Pokud by byl zákon schválen v současné podobě, tak by mnoho odborářů ztratilo právo na kolektivní vyjednávání a mnoho pracovníků by bylo připraveno o svá pracovní práva.“

Řecko: Nepokoje pokračují

22. říjen 2012

Ve čtvrtek 18. října proběhla v Řecku další generální stávka.

Ilias Iliopoulos, generální tajemník řecké odborové konfederace ADEDY, k tomu řekl: „Ohně zažehnuté tady v Řecku se šíří do celé Evropy“. Iliopoulos dále uvedl, že 150 tisícům řeckých pracovníků ve veřejném sektoru hrozí v horizontu tří let propuštění. Odbory odhadují, že těchto posledních demonstrací se napříč celým Řeckem zúčastnilo až 200 tisíc lidí. Tiskové zprávy uvádějí, že řecké přístavy a ministerské

úřady zůstaly zavřené, v nemocnicích fungovala pouze oddělení pohotovosti a veřejná doprava fungovala také pouze omezeně. Zavřené zůstaly i obchody a firmy a stávkovalo se i na letištích. Dopravní provoz byl v Aténách jen mírný a centrum bylo blokováno mnoha demonstrantů. Byla to již druhá generální stávka v této zemi v tomto měsíci. Řekové bojují proti škrtům v sociálních benefitech, propuštění a dalším úsporným opatřením, které jim diktuje tzv. Trojka (Evropská centrální banka, Mezinárodní měnový fond a EU). Generální stávka probíhala v době, kdy se řecký premiér Antonis Samaras účastnil evropského summitu. A. Samaris zde prohlásil: „Lidé budou muset trpět.“ Iliopoulos vyjmenoval hned několik výsledků úsporné politiky: tisícovky malých firem byly zavřeny a jsou nadále zavírány, 17 % populace žije v chudobě a přibližně 500 tisíc rodin přežívá bez jakéhokoliv příjmu. Ve stejné chvíli dochází místo poklesu k dalšímu nárůstu řeckého dluhu. Rozhovor s jedním z demonstrantů jenom podtrhuje náladu Řeků. Dimitris Zervas, který pracuje jako záchranář a zároveň i jako dobrovolný hasič, k tomu řekl: „Vzkaz od lidí je tento: jídlo, energii a vodu, kterou nám chce vláda vzít – k tomu prostě nedojde, protože lidé mají sílu.“ Jeho kolega k tomu vzápětí dodal: „Mzdy již byly sníženy o 30 %. Nosím domů 900 euro a to mám dvě děti. My Řekové chceme být v Evropě, ale jak?“

Velká Británie: Stovky tisíců pracovníků volají po budoucnosti, která bude fungovat

22. říjen 2012

V ulicích Glasgow, Londýna nebo Belfastu protestovaly až statisíce nespokojených lidí. V Londýně jich bylo přes 150 tisíc. Britský pracovníci tak 20. října poslali vládě jasný vzkaz, že vládní úspory a privatizace nejsou tou správnou cestou, jak dostat zemi z hospodářské recese. Naopak se domnívají, že škrtů brání vytváření nových pracovních míst a růstu, který je tolik potřebný. Dave Prentis, generální tajemník odborové organizace Unison, k tomu řekl: „Toto není v žádném případě konec boje a víme, že tato beznadějná vláda, která nikam nesměruje, udělá, co bude moci, aby nás zastavila. My ale víme, že musíme pokračovat v naší snaze a ponechat si naši pevnou důvěru v to, že děláme správnou věc.“ Mark Serwotka, generální tajemník PCS, to komentoval slovy: „Náš vzkaz je jednoduchý – jsme na horší pozici, než jsme byli před rokem a půl v březnu, takže co s tím budeme dělat? Budeme stávkovat napříč celou zemí. Pokud budeme stávkovat spolu, tak můžeme zvítězit.“ Během posledních let bylo ve Velké Británii zrušeno 700 tisíc pracovních míst, což ublížilo těm nejzranitelnějším členům společnosti. Těm lidem, kteří si nemohou dovolit platit vysokou daň za recesi, kterou způsobili bankéři.

-pm-

NOS - Noviny odborového svazu státních orgánů a organizací

Vychází v PDF 20x za rok. V Praze vydává

Odborový svaz státních orgánů a organizací,

Senovážné nám. 23, 110 00 Praha,

e-mail: statorg@cmkos.cz;

http://statorg.cmkos.cz. IČO 469351.

Šéfredaktorka: Květa Dědovská.

☎ 236 181 173, e-mail:dedovska@volny.cz.

